

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 70 (193) від 25 серпня 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Болюча втрата для Трускавця

Сьогодні, 25 серпня, відбудеться похорон Богдана Івановича Аксентійчука, людини, яка зробила в своєму житті дуже багато. Немає потреби описувати його досягнення, це прізвище добре знають не лише в Моршині, де останнім часом працював покійний, а і в Трускавці, де він фактично підняв на ноги ЗАТ «Трускавецькурорт». Виходець з Тернопільщини буде похований на Личаківському цвинтарі у Львові. Прощання в Трускавці відбувається з 9 до 11 години по вулиці Суховоля, після чого панахиду відслужать в церкві св. Миколая. Помер Богдан Іванович від раку після кількох операцій. Востаннє в Трускавці він був під час візиту Бориса Колеснікова в кінці березня, тоді ще активно цікавився справами в нашому місті, станом мінеральних вод, мав розмову з міським головою та керівниками ЗАТ «Трускавецькурорт». Вічна йому пам'ять.

Трускавець прийняв гостей з Китаю

23 серпня до Трускавця прибула офіційна делегація з китайського міста, поселилися гості в п'яти номерах одного з найпрестижніших СПА-готелів нашого курорту. Окрім участі в святкуваннях до Дня Незалежності, китайці мали суто практичну зустріч із міським головою відносно співпраці. Порекомендували їм для співпраці наш Трускавець в посольстві України в цій азіатській республіці як одне з кращих міст України.

24 серпня гості з КНР (місто І У) взяли участь у підписанні договору про співпрацю в мерії (о 11.45), зустрілися і з трускавецькими підприємцями, запросивши їх відвідати виставку робіт з Китаю. Представник КНР привітав трускавчан з Днем Незалежності України на офіційній частині свята, побажавши нашій державі бути сильною та багатою. Відбули китайці додому 25 серпня.

В Трускавці та Дрогобичі – сесії

У четвер, 26 серпня, о 10.00 одночасно розпочнуться сесії міських рад в Трускавці та Дрогобичі. Якщо трускавецькі депутати і далі розбиратимуться у справах КП «Наше місто», то дрогобицькі розглядатимуть земельні та приватизаційні питання.

Стебник готується до Дня Міста

В найближчу неділю, 29 серпня, Стебник святкуватиме День міста. Підготовка міста гірників до Дня Шахтаря тривала весь минулий тиждень, традиційно головні урочистості проходять на площі перед Народним Домом, званим в народі ДК. Відзначення Дня Незалежності в Стебнику завжди є немов репетицією святкування Дня Міста, яке щорічно Стебник святкує в останню неділю серпня.

«Золоті діти» зайняли перше місце

Колектив хореографічного ансамблю «Золоті діти» зайняв перше місце на фестивалі «Чорноморські ігри» в м. Скадовську. Про це повідомив керівник ансамблю Олександр Мойсеєнко на прес-конференції 18 серпня, яка відбулася в міській раді. Олександр Федорович детально розповів, як давалася їм ця перемога і двічі подякував міському голові за можливість взяття участі в цьому фестивалі. Нагадаємо, що всі витрати на проїзд та проживання дітей взяв на себе благодійний фонд «Відродження Трускавця», Почесним Президентом якого є Лев Грицак. Перше місце – це найвище досягнення, яке могли завоювати трускавчани на фестивалі, адже для гран-прі наші діти не підходили по віковій категорії. Олександр Мойсеєнко відзначив, що до наших дітей ставилися у Скадовську з особливою увагою, а мер цього міста був одним із тих, хто вболівав за перемогу «Золотих дітей». Виявилося, що саме він повідомив Лева Грицака про досягнення трускавчан на фестивалі.

Святкує санаторій «Алмаз»

У вересні 2010 року виповнюється 35 років від заснування санаторію «Алмаз» (тепер – одна з оздоровниць ЗАТ «Трускавецькурорт»). Тоді очолив санаторій Георгій Стародуб, інформує газета «Трускавецькурорт». В різний час очолювали заклад Олена Большакова, Євген Юник, тепер ним керує Андріан Драновський. За 35 років у санаторії оздоровилося більше півмільйона відпочивальників з країни та з-за кордону. Святкування з нагоди ювілею санаторію «Алмаз» розпочалися 20 серпня, програма святкування включала ряд заходів.

Стебницький мер повернувся з відпустки і позвільняв своїх заступників

Міський голова Стебника Роман Калапач повернувся з відпустки і приступив до виконання своїх службових обов'язків, повідомляє газета «Воля громади». Мабуть, найбільшим головним болем для нього стануть дороги, які знаходяться в жахливому стані. Перед відпусткою він обіцяв, що є гроші на їх ремонт. Однак літня спека

поволі спадає, розпочинається сезон дощів - а по стебницьких дорогах, як кажуть, і пес не валявся. Ніхто й не думав усерйоз їх ремонтувати. Мабуть, Роман Калапач думає взятися за них десь у жовтні, напередодні виборів.

Тільки-но Роман Калапач повернувся з відпустки, як звільнив з роботи першого заступника міського голови Богдана Асафата і заступника Лілію Шологон. Лілія Василівна судиться з Романом Степановичем ще з приводу першого свого звільнення, а Богдан Іванович, мабуть, теж подаватиме до суду на мера, який звинуватив його у тому, що той два дні не був на роботі, хоча всі знали, що п. Асафат знаходиться у лікарні. Складається враження, що Роман Калапач хоче самотужки керувати містом і за два місяці, що залишилися до виборів, заробити купу грошей. До речі, про плани п. Калапача звільнити п. Асафата «Трускавецький вісник» писав ще два місяці тому.

Заборгованість по зарплаті в Бориславі – понад 3 мільйони гривень

34 підприємства Борислава допустили заборгованість по зарплаті, складає вона в цілому понад 3,2 мільйони гривень. Про це повідомляє часопис «Нафтовик Борислава» з посиланням на старшого слідчого бориславської прокуратури Олександра Тидаша. Станом на середину серпня найбільше винні своїм працівникам КП «Бориславводоканал» (972,4 тис. грн.), ВАТ «Бориславремонтаж» (405,5 тис.), ДП БУ-43 ВАТ «Прикарпатбуд» (317 тис.), ВАТ «Бориславський завод штучних алмазів і алмазного інструменту» (287,7 тис.), ВАТ «Бориславська взуттєва фабрика» (236,1 тис.). Цікаво, що і по самій газеті «Нафтовик Борислава» заборгованість становить 105 тисяч гривень – останні 11 місяців бориславська влада не оплатила журналістам газети ні копійки та ще й має відвагу запитувати, чому газета вміщує критичні матеріали. Практично всі комунальні господарства Борислава доведені «до ручки». Прокурор Борислава Володимир Павич застеріг керівників: виплата зарплати – святе. «Це не чергова кампанія, а серйозна вимога дружити з законом», зазначив прокурор Борислава.

Кримінальні новини Борислава

З 1 по 10 серпня в Бориславі скоєно 11 крадіжок та 1 пограбування, повідомляє газета «Нафтовик Борислава». Окрім того, правоохоронці зафіксували за цей період 16 випадків погроз фізичною розпратою, по 1 факту підробки грошей, документів та номерів авто, 3 випадки незаконного зберігання наркотиків, 4 пошкодження майна, 4 побиття, 1 факт опору працівникам міліції. Бориславські міліціонери ввіймали грабіжника, який на вулиці Грушевського зірвав з шиї старшої пані золотий ланцюжок з хрестиком, це був раніше суджений. Шахрай продав за 300 гривень довірливій пенсіонерці з вулиці Коваліва 100-доларову сувенірну купюру, викрили його без проблем, адже старенька добре знала цю людину.

«Молоді» політики готуються до виборів

Віктор Янукович, Президент України, підписав зміни до Закону про місцеві вибори. Серед змін – скасовано норму про те, що участь у виборах можуть брати лише політичні сили, зареєстровані за 365 днів до дати виборів. Тому ряд політичних сил Трускавця зможуть взяти участь у місцевих виборах, серед них – «Фронт змін», «Сильна Україна», «Права воля України», «За Україну» та інші. Проте в більшості з цих політичних сил молоддю і не пахне, до влади йдуть ті, хто ще вчора був у НУНС, БЮТ, Порі, НРУ та інших партіях, причому не лише рядовим партійцем, а часто й депутатом міської ради, а тепер з вигодою для себе вирішив змінити політичний бренд. Цим людям присвячується вірш в кінці вісника.

Рада Старійшин затвердила план роботи

В п'ятницю, 20 серпня, відбулося засідання Президії Ради Старійшин Трускавця, на якому було розглянуто 7 питань. Перші два стосувалися пам'ятників Бандері та Шептицькому. По Бандері обговорення проходило за присутності прес-секретаря ГО «Рада міста» Валентини Гук, свої зауваження стосовно поданого проекту висловили Іван Скибак, Володимир Кушнір, Мирослав Бурик, а також автор статті «Так що ж нав'язує трускавчанам Руслан Козир?» Леонід Федевич. Старійшини вирішили, що громада міста сама повинна сказати, де ж має стояти пам'ятник Бандері (місце), що потрібно провести конкурс і обрати пам'ятник високої художньої якості, а також, що потрібно ініціювати збір коштів для спорудження пам'ятника Герою України, Провіднику ОУН. За це проголосували всі 9 членів Президії ГО. На запитання членів ГО «Рада Старійшин» відповідав і головний архітектор Трускавця Олександр Грищенко.

Після обговорення пропозицій стосовно пам'ятників Шептицькому та Франку старійшини затвердили план роботи організації, яка працюватиме в таких комісіях: медичної допомоги та реабілітації (Кривко Борис Федорович, Мацько Андрій Андрійович, Хохлова Валентина Миколаївна, Дицьо Володимир Михайлович, Модрицький Ярослав Михайлович), культурологічна та з питань дозвілля (Скибак Іван Михайлович, Найчук Василь Петрович, Винницький Володимир Романович, Беляєва Ганна Іванівна), громадсько-політична (Кушнір Володимир Миколайович, Гуцило Богдан Михайлович, Соляник Лев Євстахович, Бессарабов Віктор Андрійович, Бурик Мирослав Васильович), робота з молоддю, наставництво (Дуб Марія Михайлівна, Горончак Микола Семенович, Горончак Юрій Семенович, Гургула Людмила Павлівна, Петричкович Іван Іванович), комісія з питань соціального захисту (Пилат Олена Леонідівна, Кропивницький Олександр Петрович, Суботяк Ярослава Іванівна, Пряник Степан Іванович, Грешилова Леоніла Михайлівна), діловодство (Петранівський Василь Левкович, Петранич Михайло Петрович, Музичка Петро Михайлович та інші). А комісію з питань законності та

правопорядку очолить Мацько Михайло Антонович, якого прийняли в члени Ради Старійшин на цьому ж засіданні. Вступити в новостворену організацію виявили бажання і інші поважні люди, зокрема відомий франкознавець Зенон Петрович Гузар.

Серед заходів, які запланували старійшини – участь у відзначенні Дня народження Івана Франка (планується виїзд в Нагуєвичі), вшанування Петра Конашевича-Сагайдачного (поїздка в с. Кульчиці на Самбірщині), постійне представництво при відзначенні загальнодержавних та національних свят. На фестиваль середньовічної культури в с. Урич біля Східниці на початку вересня старійшини вирішили не їхати – на їхню думку, молодим там буде цікавіше. Офіс ГО «Рада Старійшин» матиме в Народному Домі після введення його в експлуатацію, до того часу прихисток матимуть в санаторії «Карпати» (окрема кімната).

Встановлено скульптуру Матері Божої

На місці скульптурної композиції «Лукаш і Мавка» встановлено скульптуру Матері Божої. За часів Польщі це місце так і називалося в народі «Pod Matką Boską». Освячення фігури відбудеться, швидше за все, 21 вересня, в день Різдва Пресвятої Богородиці, хоча не виключені і варіанти 28 серпня (Успення) та 14 жовтня (Покрови). Освятить фігуру отець Петро Івасівка, декан трускавецький.

Конфлікт відносно дитячого майданчика

Мешканці будинків 84, 88 та 92 по вулиці Стебницькій, не могли погодитися між собою, де ж саме повинен бути встановлений новий дитячий майданчик. Окремі мешканці перших поверхів категорично проти встановлення майданчика, оскільки бояться збільшення шумового навантаження. Проблема вирішують сьогодні, 25 серпня, представники КП «Наше місто» та мерії. Після встановлення лавок та споруд для дітей минулого тижня мешканці окремі з них перенесли на інше місце, а деякі просто демонтували. Як повідомили нас в міській раді. Залишається лише узгодити окремі деталі, конфлікт в основному вичерпано.

Світло, ліфти, дороги, автономне

Через аварію 22 серпня були без електроенергії частина мешканців вулиць Стуса та Данилишиних. Про це повідомив на понеділковій нараді генеральний директор КП «Наше місто» Олексій Балицький. В місті не працюють два ліфти – на Стебницькій, 62 та на Івасюка, 19. По вулиці Сагайдачного, 16, було зроблено ремонт підпірної стінки. Комунальники працюють над очисткою димвенканалів по Сагайдачного, 1 та 1а, мешканці цих двох будинків мають намір створити ОСББ.

Сьогодні, 25 серпня, продовжать роботи по завершенні ремонту вулиці Лисенка. На тендер, який УЖКГІБ проводитиме 3 – 4 вересня, виставлять вулиці Данилишиних, Бандери, Річки, на перших двох проведуть ремонт дорожнього полотна, на Річках через брак коштів – тільки ямковий ремонт. Всі зусилля тепер спрямовані на підготовку до осінньо-зимового періоду, щоб вчасно розпочати опалювальний сезон, повідомив міський голова. А очільник КП «Наше місто» Олексій Балицький звертає увагу трускавчан, що всі роботи по від'єднанні від мереж ЦО та ГВП слід припинити до 1 вересня, адже комунальники розпочнуть роботи по заповненні мереж водою. Він теж повідомив, що вже є попередні висновки Львівської цінової інспекції по тарифах, затверджуватимуть трускавецькі тарифи тепер, проте, не у Львові, а в Києві, в НКРЕ. Генеральний директор ТЗОВ «Трускавецький водоканал» Володимир Возняк отримав доручення від міського голови не допускати каналізаційних витоків від промивок в кінці вулиці Бандери, адже це – одна з причин руйнування дороги. А цю воду можна б використати для поливання, адже вона забруднена тільки механічно, а не бактеріально.

Наш земляк Іван Франко

В п'ятницю, 27 серпня, українці відзначають 154-у річницю від дня народження Івана Франка. У Трускавці заходи розпочнуться о 12.00 біля пам'ятника Каменяреві, повідомила заввідділом культури ТМР Світлана Ковальчин на щотижневій нараді, яка відбулася цього тижня в середу, о 8.00.

Відзначать роковини Франка і в Дрогобичі, там 27 серпня о 10.00 біля пам'ятника Каменяреві відбудуться урочистості і покладання квітів, після чого делегація Дрогобича відвідає Нагуєвичі, повідомляє відділ внутрішньої політики ДМР. В Бориславі ж пройде літературне свято «Нам пора для України жить!» о 17.00 на площі Франка, на якому будуть і франкові читання, а в Нагуєвичах о 14.00 на сцені Франкового гаю пройде виступ мистецьких колективів «Я син народу, що вгору йде».

Міська влада Трускавця, Борислава та Дрогобича запрошує партії і громадські організації взяти участь у відзначенні роковин Івана Франка і покладанні квітів до пам'ятника Каменяреві.

Святий Варфоломій – покровитель Дрогобича

24 серпня латинники відзначають спомин апостола Варфоломія, відомого в Святому Письмі ще як Натанаїл. В Дрогобичі цей святий є покровителем місцевого костюлу, тому тут відбулися урочистості з нагоди храмового свята. Участь в Службі Божій під проводом близько півтора десятка священників взяли вірні і з сусідніх міст та сіл, а навіть прибули гості з Польщі, де мешкає багато вихідців з Дрогобича. Свята Меса тривала з 11.00 до 12.30 і завершилася обходом святині та вдячним «Te Deum» у виконанні хору місцевої польської спільноти.

Власна інформація

Відзначили День Незалежності

В містах нашого регіону відзначили День Незалежності України. У Трускавці окрім виставки квітів, фольклорної програми та офіційної частини, варто було побувати на дитячій розважальній програмі з Левком Дурком, подивитися показові виступи фестивалю єдиноборств та виступи естрадних виконавців. В Дрогобичі пройшло ряд спортивних заходів (шахи, пляжний волейбол, настільний теніс), богатырські забави, караоке, а концерт тривав до 22.00. В Бориславі святкові Академія та Концерт пройшли ще 23 серпня в міському палаці культури, а 24 серпня після молебню та віче пройшли конкурс дитячого малюнка, розважально-ігрова програма для дітей «Мій край чудовий – Україна!», а концерт «Україно, я для тебе на світі живу!» розпочався в парку культури та відпочинку о 18.00 після короткого привітання від влади міста. Проте чи не найкраще до Дня Незалежності готувався Стебник – не так концертними програмами, як приведенням міста до порядку. Парк поблизу церкви Різдва Пресвятої Богородиці драяли не лише у вихідні, а і в понеділок, 23 серпня. А ще в Стебнику пройшов турнір з кікбоксінгу в розділі «лайт-контакт».

А зараз трохи докладніше про святкування в Трускавці. Три дні тривали святкування, розпочалися вони з урочистої ходи з Державним прапором в неділю. В понеділок, 23 серпня, дві колони трускавецької опозиції об'єдналися в одну на перехресті вулиць Лесі Українки та Дрогобицької і пройшли до центру міста. В поході взяло участь трохи менше 100 чоловік від «Фронту змін», НУНС та БЮТ, на площі виступили кілька лідерів та сим патиків цих політичних сил. До пізнього вечора в понеділок ді-джеї крутили музику для молоді, щоправда, занадто голосно.

Головні святкування припали на 24 серпня, як і годиться. Щоправда, опозиція вирішила в цей день проігнорувати свято, але від цього нічого не змінилося. Після Служби Божої всі бажаючі змогли оглянути виставки квітів, особливо підготувалися санаторії ЗАТ «Трускавецькурорт», СГК «Дніпро-Бескид» та «Маріот Медікал Центр», які й були відзначені грамотами міського голови. Фольклорна програма була насиченою та цікавою, українська пісня бальзамом лилася на душу, особливо тих, хто мав нещастя їхати в цей день в

маршрутках на Дрогобич і вислуховувати «Старая мельница крутіцца-вертіцца» чи «Запіші свій голас на кассету». Правду кажуть, що свідомість треба виховувати, а як нема самосвідомості, то горбатого й могила не справить.

Справжнє свято для дітей та дорослих влаштували після 14.00 вихованці цирку «Каскад» (керівник – Микола Добровольський) та Левко Дурко з дружиною Аелітою. Показові виступи жонглерів, акробатів, веселі пісні та забави в поїзд, автобус, забави з дорослими по народних піснях, які розпочинаються на «Ой» (традиційна весільна розвага) – все це сприяло хорошему настрою, незважаючи навіть на

палюче сонце. Після виступу ансамблю «Верховина» розпочалася урочиста, офіційна частина свята. Присутніх поблагословив та виголосив дуже змістовну проповідь отець-декан Петро Івасівка, люди слухали, затамувавши подих, і його, і міського голову, а навіть і гостей з Китаю. Всі завершували виступи словами «Слава Україні!», торкалися в основному історичних моментів здобуття незалежності та того, як маємо жити, щоб не губити гідності та честі, щоб бути Українцем з великої літери. На завершення офіційної частини мер Трускавця Лев Грицак вручив грамоти дітям та подяки їхнім батькам.

Святкування в Трускавці завершилися о 21.45 гучними феєрверками, свої корективи в те, що свято закінчили на 15 хвилин швидше, внесли зміни в програмі та погода – розпочався дощ. На щотижневій нараді було висловлено подяку відділу культури, КП «Наше місто», трускавецьким міліціонерам, які чергували аж до ранку, та і всім решта, хто спричинився, щоб свято вдалося. Мер міста Лев Грицак висловив радість з того приводу, що відзначення в нашому місті традиційно поєднуються з високою культурою та проходять без жодних ексцесів.

Паралельно до програми святкувань від міської ради проводилися і інші заходи, які організували благодійні фонди, громадські організації, політичні партії, оздоровниці міста.

Володимир Ключак

Підсумки роботи благодійного фонду «Трускавчани» за рік діяльності (Почесний голова – Євген Юник)

Медична сфера:

- Допомога малозабезпеченим (ліки, тонометри, памперси – для лежачих хворих, роздано біля 2000 масок)
- Фінансова допомога дітям хворим на діабет, ДЦП, туберкульоз
- Оплата ліків на хімотерапію для кількох онкохворих
- Оплатили обстеження, проведення аналізів, лікування зубів та масажів для малозабезпечених людей
- Проходження процедур членами асоціації інвалідів

Дозвілля:

- Допомога в організації дозвілля пенсіонерам

- Щотижня орендували зал в кінотеатрі для безкоштовного перегляду фільмів

- Постійно роздаємо запрошення на безкоштовний перегляд концертів

- Організували зустріч для репресованих до Дня створення УПА

- Допомога в організації поїздок для організації „Віра і Світло”(діти-інваліди) в Жовкву та Биличі; забезпечення організації (пластиліном, кольоровими олівцями, розмальовками, кольоровим папером, дошками для пластиліну, клеєм) для проведення занять молодими волонтерами (представники Гарасим Петро, Кофлик Наталія) з дітьми. Підтримка організації матеріально. Допомогли в організації і проведенні звітнього концерту організації «Віра і Світло».

- Забезпечення школи мистецтв необхідним художнім приладдям (пензликами, акварельними фарбами, фарбами гуаш, папером ватман, клей ПВА та простими олівцями)

- Допомога Д/З „Теремок”, „Дзвіночок”(виділення коштів та закупівля методичних матеріалів)

- Організували свято Св. Миколая для дітей м. Трускавця в ПК ім. Шевченка (театралізоване дійство за участю Миколая, подарунки для малечі та вистава-казка „Передноворічна історія” в тисячному концертному залі, виставка художніх робіт до конкурсу дитячого малюнку „Ой хто, хто Миколая любить”, нагородження додатковими призами переможців) та для багатодітних сімей м. Трускавця (театралізоване дійство за участю Миколая, подарунки для малечі, та перегляд кінофільму для дітей)

- Спонсорська підтримка колективу «Золоті діти» м. Трускавця

- Організація коляди для жителів м. Трускавця виступ фольклорного колективу „Берездівчанка”

- Проплатили та організували поїздку трускавецьких прочан в Київ до Володимирського собору минулого і цього року.

- Здійснюємо поїздки трускавецьких прочан до чудотворного образу Розп'яття Христового у Глинянах

- Допомога в передплаті газети на 2010р. для Трускавецької міської асоціації інвалідів

- Привезення чудотворного образу „Розп'яття Ісуса Христа” з м. Глинян 24 лютого -2 березня 2010 р.

- Роздача пасок до Великодня найбільш незахищеним верствам населення, пенсіонерам, інвалідам.

- Провели гаївки для трускавчан біля трьох церков міста за участю гурту автентичного співу «Коралі».

- Організація Дня Матері для дітей міста за участю лялькового театру ім. М. Підгірянки (м. Івано-Франківськ). Провели захід в тисячному залі.

- Перегляд мультиків до Міжнародного дня захисту дітей для дошкільних закладів міста

- Проплатили поїздку трускавецьких прочан до Грушева, Билич, Зарваниці.

- Проведено прес-конференції на тему «Підсумки роботи фонду «Трускавчани» за 4 місяці» та «Ваш камінець у розбудові храму Покрови Пресвятої Богородиці»

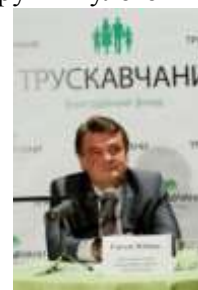
- Започаткували постійно діючу благодійну акцію «Ваш камінець у розбудову храму Покрови Пресвятої Богородиці»

- Два рази в місяць почесний голова благодійного фонду «Трускавчани» Євген Юник проводить чаювання з жителями міста. До участі залучаються художні колективи міста.

- Організація святкування річниці Кобзаря мітинг біля пам'ятника та концерт в «Златі»

- Дискотека до Дня міста для молоді в «Міленіумі».

- Всі члени благодійного фонду (люди, які активно беруть участь у роботі фонду) отримують членські квитки та подяки від фонду.

- Постійна підтримка продуктовими пакетами малозабезпечених сімей.
- Збір коштів на лікування маленької Каролінки.
- Благодійний фонд «Трускавчани» організовує для жителів міста безкоштовно лікувальну фізкультуру.

Соціальна сфера:

- Надання матеріальної допомоги найбільш незахищеним верствам населення
- Здійснили ремонт дуже запущеного під'їзду по вул. Крушельницької 45, оскільки діти в цьому під'їзді почали хворіти на важкі алергічні недуги, хоча це не входить в компетенцію фонду.
- Встановлення лавочок
- Проведення толоки в курортному парку
- Започаткували в місті акцію «Зробимо наш дім чистим» - прибирання під'їздів волонтерами.
- Встановлюємо лавки на прибудинкових територія і на зупинках.
- Ремонт будинку по вул. Сагайдачного, 12.

На фото: виступає Почесний голова БФ «Трускавчани» Євген Юник; так виглядають засідання фонду в РЦ «Міленіум».

Прес-служба БФ «Трускавчани»

Піар вдався на славу?

Дуже гарно пройшла зустріч кандидата на міського голову Трускавця Євгена Володимировича Юника з виборцями минулого тижня. Відбулася вона 18 серпня в «Міленіумі», а привід простий як борщ – перша річниця діяльності благодійного фонду «Трускавчани», який п. Євген Юник очолює з моменту заснування, а може фонд і заснований під пана Євгена.

Ворогам не вдалося зірвати напрочуд вдалий сценарій, вони могли хіба з люттю зиркати на двійник бюлетеня ГО «Рада міста» - бюлетень БФ «Трускавчани», де один до одного були і дизайн, і розмір, і кольори, і верстка, тільки замість прізвища Козир всюди фігурувало прізвище Юник. А може ми і не праві, коли пишемо про ворогів, бо хіба можуть бути вороги в такої людини як пан Євген? Це хіба у його відповідях вчувалася нехтіть перед тими, хто ще не висловив йому однозначну та безапеляційну підтримку, хто поза сценарієм задавав незручні запитання типу «А за чії гроші ви проводите благодійні збори, чаювання?» чи «Чому ви як депутат хочете залишити місто без тепла?». Хоча видно було, що Євген Володимирович до зустрічі готувався дуже ретельно, навіть був розчарований, що його не запитали, навіщо ЗАТ «Трускавецькурорт» просуває його на мера, з якою метою? Знаючи, що це цікавить багатьох, він відповів, що є звичайним найманним працівником ЗАТу (добре, що не сказав «наймит», «слуга», «раб») і що війна між ЗАТом і Левом Грицаком, яка тривала 8 років, нічого доброго не принесла. Звичайно, що якби не Лев Грицак, то для ЗАТу було б багато доброго і швидше за все, саме з цією метою і йде Євген Володимирович поспішним кроком у мери – щоб «Нафтусю» платною зробити (по 30 копійок 1 літр), щоб за паркування на Суховоля гроші брати по 10 гривень за годину і будемо мати стільки грошей, що аж страшно стає, чи не лопне часом міська казна від такого наповнення.

Більше ніж 100 людей в залі дивилося на Євгена Юника, який виглядав на справжнього новітнього трускавецького Рейгана, позуючи перед телекамерами, осяяний штучним світлом в час, коли всіх решта оповив морок. Здавалося – ось він, наш рятівник, який гряде, ажеби розбудити сплящих, нагодувати голодних, потішити немічних, а особливо потішити працівників ЗАТ «Трускавецькурорт», які часто в своїх приватних розмовах натішитися не можуть: «От прийде Євген Володимирович до влади, от тоді ми заживемо!». Заживете, аякже, надійтеся. Надія вмирає останньою. Буде і гаряча вода, буде тепло, буде все, чого забажаєте – немов старик Хоттабич, кожен кандидат готовий пообіцяти все, лише б локшина на вухах виборця протрималася до 31 жовтня. Щоправда, дещо дивувала відповідь п. Євгена на запитання автора статті відносно головних проблем міста на сучасному етапі. Дозвольте не погодитися чи дозвольте посперечатися, як любить казати кума іншої куми, але щось слабо сприймається факт, що головні проблеми Трускавця – екологічна чи комунальне господарство, або ж те, що Трускавець – місто обласного підпорядкування. Звичайно, що за статус курорту державного значення потрібно воювати всіма силами, а не чекати, що один Грицак все вирішить. До речі, незрозуміла для багатьох була причина люті, з якою Євген Юник та його окремі симпатички говорили про мера Трускавця, особливо маніакальні побажання «помити Грицаку і Алієву спинку» дротяною щіткою, арифметичні вправи по підрахунку «об'єктів Грицака» чи спроби вирахувати ціну машини з КП «Наше місто». Проте з іншого боку це тішить – значить є ще порох у порохівницях у Лева Ярославовича, що його продовжують вважати фаворитом передвиборчих перегонів та лідером симпатій простих людей, що опоненти Грицака всілякими способами намагаються ті симпатії побороти.

Були в Євгена Володимировича і дуже цікаві ідеї, але реальність їхньої реалізації під великим сумнівом. Так, ми сидимо на газовій голці, як і вся Україна, але чи виходом буде будівництво котельні, яка працюватиме на відходах з дерева, терпузі? Так, Трускавець більше платить в казну держави, ніж отримує з неї, але звідки

безглузда цифра, що Трускавець забезпечує понад 40% бюджетних надходжень області (зі статті Є. Юника в газеті «Трускавецькурорт», № 28 від 11.08.2010 р.)? Де був пан шановний депутат, та і не він один, попередні роки, чому благодійний фонд не створили цих «40 друзів сім'ї» ще в 2006 чи й раніше, адже Євген Володимирович – депутат трьох скликань?

Невже потрібно громаду обманювати, що депутат нічого не вирішує, адже цей статус – один з найвищих в органах місцевого самоврядування. Проте гріх було б не погодитися з окремими думками голови фонду «Трускавчани». Зроблено за рік багато – привезено чудотворну ікону Розп'яття Христа (тепер роблять копію цієї ікони для розміщення в одній з церков Трускавця), роздано ліки, тонометри, маски під час так званої «епідемії свинячого грипу», організовано перегляд фільмів, мультфільмів, вистав, ряд заходів до свят для дітей, пенсіонерів, створено волонтерський рух, організовано збір коштів для дівчинки, яка змогла почути голос матері та спів пташок, зібрано кошти для допомоги садочкам та школі мистецтв тощо. «Ми уникли спокуси політизації», сказав п. Юник і це правда, на президентських виборах не було задекларовано підтримку чи не підтримку когось із кандидатів.

Оскільки пан Юник твердо захотів (чи його попросили роботодавці?) йти на мера, то людей цікавило, від якої політичної сили він балотуватиметься. Євгена Володимировича це питання трішки рознервувало, він почав безпричинно «наїжджати» на мера Лева Грицака. Врешті-решт, сказав, що точно не йтиме від таких сил, які не проводять проукраїнську політику, а такими, на його думку, є Партія Регіонів та Комуністична партія. А від кого йтиме – залишив питання висіти в повітрі, для болісних роздумів членам фонду.

Завершення зустрічі було підготовлено просто ідеально – після кількох тирад однієї з пенсіонерок в сторону Грицака, старша пані подякувала Євгену Володимировичу за все і подарувала йому статую матері Божої. Чи то від хвилювання, чи то від необережності, але мало бракувало, щоб фігурка розбилася, а це був би не надто добрий знак. Та все ж нічого такого не сталося, як і вчасно підхопили підсвітну лампу, яка мало не прибила представника преси. Свято споглядання майбутнього кандидата в мери завершилося, 25 серпня – ще одна зустріч з п. Євгеном, щоправда, вже без преси. Кожного дня і кожної години члени «Трускавчани» повинні б думати, як Євгенові Юнику стати мером. На наш погляд, Євген Юник дуже добре підігрує саме Левові Грицаку як кандидат, який псує всі плани трускавецької опозиції.

Його балотування на мера в першу чергу відбере голоси в тих, хто хотів би проголосити себе «ворогом Грицака № 1», а таких, крім п. Юника, є ще принаймні 4 – 5. Символічною була відсутність окремих представників опозиційних ЗМІ, та що тут приховувати – на зустрічі були присутні тільки «продажні провладні», як їх обзиває з оргастичним задоволенням наша опозиція. Якби не політика, якби не близькі вибори, то можна було б вклонитися до ніг тим, хто творить добро просто так. Але чи просто так фінансуються окремі проекти «Трускавчан»? Краще про це могла б сказати лише п. Антоніна Каштанова, яка «провисіла» на біл-борді з рекламою фонду, а ремонту в помешканні так і не дочекалася, бо вибори з травня перенесли на жовтень. І чи почуємо за цей БФ після Дня Всіх Святих – ось в чому запитання.

Володимир Ключак, Степан Гнатків

Феномен Юрія Яворського

В середовищі квітника трускавецьких політиків однією з найрозкішніших квіток є постать молодого та амбітного Юрія Яворського, зятя нашого уславленого Олександра Чебаненка, керівника санаторно-готельного комплексу «Дніпро-Бескид». Юрій Михайлович очолює в Трускавці партію «Пора», від неї і є депутатом міської ради. Це один з небагатьох депутатів, який працює зі своїм електоратом не тільки перед самими виборами, а весь час. І хоча не все, що він обіцяє, те виконує, і хоча звинувачують його та його друзів у лобюванні певних інтересів, все ж перекреслити його заслуги перед окремими людьми не зможе ніхто.

На політичному небосхилі 2005 року появилася нова зірка. Її народження не відбулося легко – партія «Пора» в Трускавці була зареєстрована зовсім не тими людьми, які її створювали і які стояли на Майдані. Проте закон природного відбору перемиг – у протистоянні з засновником чорної «Пори» (яка згодом стала «Опорою») Євгеном Бродзінським переможцем вийшов Юрій Яворський, більш красивий, більш хитрий і більш багатий. Те, що молодий бізнесмен балотувався у депутати не від «Третьої сили», де прохідне місце йому могли гарантувати за просто, показує, що пан Юрій хоче довести всьому місту, що гратиме він у власну гру і робитиме свою політику. Важко бути зіркою біля суперзірки, але пан Юрій не захотів купатися у променях чистієї слави – і це вже само по собі є його досягненням.

«Пора» з 2006 року чітко задекларувала себе як провладна сила – підпис Юрія Яворського стоїть під зверненням, що осуджує дії «Нашої України» та її лідера Ігоря Пілька стосовно суду по мерських виборах. Дружба пана Юрія із керівником трускавецької «Батьківщини» після вигнання того в опалу – теж продуманий хід. А теперішня спілка з опонентами мера Грицака – ще один успіх саме Юрія Яворського. Бо від дружби із «Порою» не виграють ні БЮТ, ні НУНС, найбільше дивідендів отримує саме Юрій Яворський, який поступово підтягується до вищого ешелону трускавецької політики, чого не змогли досягти лідери деяких інших містечкових партій.

Активна робота з мешканцями вулиці Сагайдачного, формування собі іміджу рятівника мешканців гуртожитку по Сагайдачного, 3, вивчення проблем інвалідів, захист інтересів ОСББ «Перлина» на Дрогобицькій, матеріальна і юридична допомога мешканцям та ряд запитів в правоохоронні органи – все це разом з особистим шармом та вродою сприяло росту популярності Яворського. Цей ріст був поступовим, не стрибкоподібним, а найголовніше – ніхто не сприймав Юрія Яворського як серйозного конкурента і не збирав негативу, який можна було б використати перед виборами.

Імідж «свого хлопця» є добре продуманою американською політтехнологією і в Трускавці пан Яворський стає чи не єдиним носієм цього іміджу, монополістом. Значно гнучкіший та і спритніший, ніж інші кандидати на мера, Юрій Яворський має досить великий шанс не просто опинитися в першій п'ятірці симпатиків населення. За умови, якби Лев Грицак не балотувався б на мера міста, Юрій Яворський міг би навіть набрати більшість голосів виборців. Чомусь нам здається, що саме Яворський як представник об'єднаної опозиції мав би найбільше шансів, а зовсім не Крамар, Кульчинський, Козир чи Юник. До речі, Юрій Михайлович вже в найближчому часі відчує на собі критику не так зі сторони Лева Грицака, як «друзів», які проголошують себе опонентами чинної влади (коли писалася ця стаття, нам ще не було відомо про звинувачення п. Юрія в крадіжці бренду «Довіра»).

Неприємним сюрпризом для п. Яворського може стати зрада Каськіва, як трактують його перехід до команди чинного президента в львівській «Порі». Про неї вже висловився керівник «Пори» дрогобицької Генріх Муравський, а от Юрій Михайлович мовчить – позиція «і вашим, і нашим» є для нього зручною, він зручне місто представляє не на біл-бордах, а своїм світоглядом.

Критика, з якою обережно проглядається Юрій Яворський на біл-бордах, є спрямована проти кількох опонентів. По-перше, ЗАТ «Трускавецькурорт», через зображення бювету на фоні «Відновимо довіру до Трускавця». Виглядає так, що саме через ЗАТ ця довіра втрачена, хоча сказано цього так і не було. З іншої сторони – міський голова, який аж тепер, перед виборами, став мішенню Юрія Михайловича, але помириться з ним завжди можна, це ж зрозуміло. Бути зі всіма і не бути проти нікого, гнучкість, яка не межує з плазунством, а радше з мудрістю змії – ось тип політика, який може в майбутньому змінити на посаді Лева Грицака. Постійні виступи спільно з депутатом облради Богданом Куком на телебаченні обласному показують, що Юрій Михайлович не лише відпочиває при «all inclusive», але і любить, щоб було «все схоплено». Все і всюди. Пана Юрія можна порівняти і з кішкою, в якій під м'якими подушечками є ще й гострі кігті, яких вона без зайвої потреби не показує.

Юрій Яворський – один з небагатьох політиків, про якого не хочеться сказати чогось поганого. Якось так склалося, що в «Трускавецькому віснику», який він дозволив одного разу сильно розкритикувати за зміну позиції, ми про нього згадуємо мало. Цією публікацією стараємося виправити помилку. Це розумна людина, особливо припала нам до душі його фраза стосовно «Трускавецької мафії»: «Головне в кожній казці не побачити себе». Якщо Вам не подобається Лев Грицак, то тоді голосуйте за Юрія Яворського, це хороша людина.

Фото Юрія Яворського взято з сайту газети «Джерела Трускавця».

Володимир Ключак

Спекуляція на довірі

Наближаються вибори і вулиці нашого міста все більш починають рясніти бордами потенційних кандидатів.

Не став винятком і Юрій Яворський зі своїм відчайдушним, як крик душі, закликком "Відновимо ДОВІРУ до курорту ТРУСКАВЕЦЬ!", який з'явився майже місяць тому. За великим рахунком, все б нічого, якби не одне "але".

Полягає воно в тому, що майже непомітними літерами презентував себе пан Юрій як ГОЛОВА, та й не аби який, а ПОЧЕСНИЙ ГОЛОВА ГО "ДОВІРА". Для більшості необізнаних людей, які це прочитали, скорочення ГО означало, проста річ, не якусь "головну обсерваторію" або щось подібне, а "громадську організацію". Але майже немає такої простої речі, яку б наша людина за бажанням не могла б ускладнити.

Дійсно, ще з 2005 року в місті зареєстрована і діє громадська організація "Довіра" (юридична адреса - м. Трускавець, вул. Довженка, 1), про що є відповідні документи у Державного реєстратора міськвиконкому, і яка згідно з статутом має скорочену назву ГО "Довіра". Але її беззмінно очолює Ігор Кісак, зі слів якого та

наданих їм документів слідує, що Юрій Яворський не має і ніколи не мав жодного відношення до громадської організації "Довіра". Така ось несподіванка.

На що ж розраховував пан Яворський, йдучи на такий сумнівний крок привласнення чужої репутації? Не знав? Припустимо, хоча кожна вихована людина, перш ніж щось зробити, повинна пересвідчитись, чи не зашкодить вона комусь іншому. Побачивши борди, Ігор Кісак зателефонував пану Юрію і висловив занепокоєння ситуацією, що склалася. І отримав у відповідь пораду ... не дріб'язкувати. Виходить, не хотів знати? Імовірно, на його думку, потенційні переваги переважають можливий ризик.

Враховуючи зазначене, громадська організація "Довіра" підготувала звернення до мешканців міста Трускавець з офіційною заявою про те, що не має жодного відношення до діяльності пана Яворського та його ГО і буде робити все можливе для припинення спекулятивного використання своєї назви в недоброякісній рекламі. Але засоби масової інформації, в яких планувалося опублікувати звернення, припинили вихід через сезонну відпустку.

Пройшов час. З більшістю старих бордів (залишився ще один біля переїзду) пана Яворського відбулися зміни. Заклик перетворився на "Наповнимо курорт - забезпечимо добробут трускавчан!". Та і пан Юрій презентує себе вже як Почесний голова ГО "Довіра", мешканців Сагайдачного, 3, тобто, об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ). Питання, що означає скорочення ГО, до якого він має відношення, так і залишилося без відповіді...

Мабуть, до подібних випадків можна було б ставитися спокійніше, бо, як це не прикро, завжди були, є і будуть особи, які вважають себе тими, ким вони не є насправді. Може, і так, якби вони, як в даному випадку, не зазіхали на дуже дороге і важливе - довіру людей, яку так важко заслужити і так легко втратити.

Але виникають інші, більш важливі, питання. По-перше, чому депутат Трускавецької міської ради та голова депутатської групи "ПОРА" Юрій Яворський напередодні виборів так скромно презентує себе громаді міста? І, по-друге, чи має перспективи хоча й почесний голова, але звичайнісінького ОСББ, людина, яка використовує таку підступність в дрібницях, реалізувати свої великі гасла?

Андрій Гудзь, газета «Франкова криниця Підгір'я»

МИ ПОВИННІ БУТИ ЄДИНОЮ ГРОМАДОЮ – І ТОДІ НЕ БУДЕ КАЛАПАЧІВ

У неділю, 15 серпня, в Народному домі відбувся захід під назвою "Стебницьке народне віче: стоп дерібану!". Його організаторами виступили Стебницький громадський рух і Стебницький осередок Партії захисників Вітчизни.

ЧИ БУЛО В СТЕБНИКУ ВІЧЕ?

Я завжди з великою обережністю ставлюся до слів, які несуть у собі велике смислове навантаження. У Древній Русі на віче збиралися всі (підкреслюю: всі!) мешканці, аби разом прийняти якесь дуже важливе рішення. З часом це слово знівелоувалося, і під віче почали розуміти зібрання багатьох людей, які приймають важливе рішення.

Те, що відбулось у Стебнику, вічем назвати важко, адже до Народного дому прийшло близько двох сотень людей - людей небайдужих, які вболівають за рідне місто і за все, що у ньому відбувається. Але, погодьтеся, один відсоток від усього населення Стебника, - це ще не віче.

Звичайно, з іншого боку можна говорити про пасивність громади, про тотальну недовіру нинішній владі, що породжує апатію, невпевненість у власних силах. Але ж рано чи пізно треба починати цей болісний процес - процес пробудження громади, залучення її до активних дій, усвідомлення нею своєї вирішальної ролі в тому, що відбувається навколо. Тому ініціативу громадського руху і партії слід лише вітати, хоча й можна закинути чимало зауважень щодо порядку проведення цього зібрання.

Наприклад, Партія захисників Вітчизни в особі місцевого лідера Марії Губицької та її обласного шефа Павла Барнацького не втримались від того, аби не скористатись нагодою і не прорекламувати свою політичну силу. З Дрогобича приїхали активісти цієї партії (у Стебнику вона хіба зароджується) з партійними малиновими, дещо вицвілими прапорами. Та й сам хід зустрічі, а особливо поведінка на сцені Марії Губицької говорили радше про партійний захід, ніж про, власне, зібрання громади. Нав'язування партійної складової у проведенні віче мало радше зворотній результат і навряд чи додало балів Партії захисників Вітчизни.

Можна закинути й те, що сценарій зустрічі був порушений. Замість чіткого розподілу між двома організаторами щодо того, хто й про що мав говорити (по-перше, як повернути награване, й, по-друге, як не допустити грабунку в майбутньому), все вийшло зіжмаканим, затягнутим, а потім узагалі перетворилося на вечір запитань-відповідей Павла Барнацького.

І все ж певний результат від віча є, не дивлячись на всі прорахунки. Слід пам'ятати, що всі проблеми зможе розв'язати лише сама громада, якщо виступить єдиним цілим. Різні партії тому й користуються ситуацією, бо бачать незгуртованість громади, її пасивність. Якщо цього не буде, партіям нічого стане робити в місті, бо все вирішуватиме громада.

Добре було би зберегти партнерські стосунки між Стебницьким громадським рухом і партією Юрія Кармазіна, адже вони разом працюють на громаду.

ПОЛІТИЧНИЙ ДЕБЮТ МАРІЇ ГУБИЦЬКОЇ

Але повернімося до самого віча. Левова частка часу була віддана Марії Губицькій. Вірніше, депутат міської ради все зробила для того, аби чим подовше говорити на сцені. Виступ її, що називається, був “правильним”, вона торкалася мало не всіх нагальних проблем Стебника, не забуваючи нагадувати присутнім про свою роль у їх ще не розв’язанні, але на шляху до їх розв’язання.

Не будемо переповідати, про що говорила Марія Петрівна, бо все це читачі нашої газети могли прочитати в попередніх номерах.

Відтак Марія Губицька надала слово дрогобицькому гостеві Богданові Мозолу, який, за деякими даними, буде балотуватися на міського голову Дрогобича від Партії захисників Вітчизни. Відчувалося, що той незнайомий зі стебницькими проблемами, а тому почав критикувати дрогобицьку владу й розповів, як партійна організація, яку він очолює (тієї ж таки Партії захисників Вітчизни) захистила машинобудівний завод від рейдерської атаки, а людей від безробіття. Мабуть, п.Богдан всетаки трохи перебільшив роль своєї партійної сили у цьому процесі, але не це є темою нашої публікації.

З легкої руки Марії Губицької добрих півгодини пішло на запитання-відповіді щодо водопостачання у Стебнику.

Мабуть, представник КП “Дрогобичводоканал” не сподівався, що стане заручником політичної ситуації (тим паче, що його шеф теж балотуватиметься на мера Дрогобича, але йтиме від іншої політичної сили), а тому попросив йому задавати питання суто по воді. Присутніх цікавило, чому насос час від часу виходить з ладу, і Стебник узагалі може залишитись без води, а під час включення і вимкнення насосів найбільше псується мережі. Дрогобичанин давав кваліфіковані відповіді, розповідав, що багато від його організації не залежить, адже вона не будує водогони, а лише їх експлуатує і намагається тримати в належному стані. Суть його з’яви на сцені стала зрозумілою лише тоді, коли Марія Губицька зазначила, що “Стебникводоканал”, який мав би займатися всіма проблемами водопостачання Стебника, фактично вкрадено нинішньою владою у громади. Це й так зрозуміло. Тоді навіщо було турбувати гостя із Дрогобича й займати стільки дорогоцінного часу на віче?

КОЛИ СЯДЕ РОМАН КАЛАПАЧ?

Виступ Павла Барнацького, лідера обласної організації Партії захисників Вітчизни, помічника-консультанта народного депутата України Юрія Кармазіна, був конкретнішим.

Насамперед він зазначив, що у нормальній державі проти Романа Калапача вже давно би порушили кримінальну справу.

(Зазначу в дужках, що я був здивований позицією Марії Губицької, яка заявила, що стебницьким мером їхня партія займеться уже після виборів. Мовляв, нині він має статус недоторканності, а тому з ним буде важко впоратись, та ще й коли його “кришують” прокуратура і СБУ. Я не знаю, хто кого “кришує”, але маємо в Україні чимало прикладів, коли арештовують мерів, інших високопосадовців, відсторонюють їх від справ на момент слідства, а окремих запроваджують до цюпи. Якщо це точка зору Павла Барнацького та Юрія Кармазіна, то навіщо тоді такі серйозні звинувачення на адресу Романа Калапача? Закон повинен бути застосований незалежно від того, знаходиться людина при владі чи ні. Якщо це точка зору Марії Губицької, то чому її не зупинив Павло Барнацький?).

Лідер обласної організації Партії захисників Вітчизни зазначив, що меблевий магазин є у комунальній власності міста й належить громаді.

Пройшовся оратор і по наших “землячках” - представниках “Нашої України” та “Батьківщини”, які на західних теренах є при владі. “Комуністів і Партію регіонів я критикую на Сході та Півдні, - зазначив він, - а тут вони не керують”.

Проте Павлові Барнацькому не дали договорити, бо віче й так затягнулося. Одна з присутніх закинула йому, що дуже мало людей зібралось в залі, а це, мовляв, перший дзвіночок недовіри до Партії захисників Вітчизни. Не сподобалось присутнім і те, що пан Барнацький живе у Києві, розповідає здебільшого про дрогобицькі проблеми, а стебничани хочуть знати, як розв’язувати їхні.

Павло Барнацький спробував було знайти вихід, відповідаючи на записки, але й тут його спіткала невдача. Скажімо, цікаво послухати про таємну постанову російських урядовців, згідно якої без оголошення війни Україні тамтешні бізнесмени мають скуповувати наші підприємства і землю. Проте ця проблема виявилась настільки далекою від проблем пересічного стебничанина, що просто не могла його зацікавити у даній ситуації.

Звідси висновок: навіть такому досвідченому і шанованому політичному бійцю, яким є Павло Барнацький, слід готуватися до кожного виступу, а не говорити на загальні теми.

“НИНІШНЯ ВЛАДА ГІРША ТАТАРСЬКОЇ ОРДИ, БО НІЧОГО ПІСЛЯ СЕБЕ НЕ ЗАЛИШИЛА”

На цьому тлі виступ одного з лідерів Стебницького громадського руху Павла Побережного виглядав вирашно, був з цікавістю вислуханий і неодноразово переривався аплодисментами. Пізніше багато хто запитав: “Чи не балотується Павло Побережний у мери?”. Ні, не балотується.

Пан Павло зазначив, що у Стебницькому громадському русі є близько десяти громадських організацій, які займаються різними справами: опікуються інвалідами, дбають про розвиток футболу в місті, працюють з ВІЛ-інфікованими, не дають загинути тваринам і таке інше. “Ми не говоримо про владні амбіції”, - зазначив він.

На його думку, ми повинні бути єдиною громадою - і тоді не буде калапачів. “Ті, що при владі, не тому, що вони хитріші, а тому, що ми байдужі. Наша байдужість приводить до влади калапачів”.

Павло Побережний зазначив, що більшість людей живе за гаслом: наша хата скраю. “Якщо нас обікрали - не нарікаймо, - підкреслив він. - Ми не мешканці, ми громада, ми не повинні розпорошувати зусилля”.

Оратор сказав, що ті, хто вкрав меблевий магазин і “Стебникводоканал”, повинні їх повернути громаді. Важливо також, аби такі об’єкти, як два гуртожитки, пральня, сауна, овочева база, які влада хоче приватизувати, залишились громаді.

“Громадське суспільство потрібне Україні й Стебнику”, - сказав Павло Побережний. На його думку, нинішня влада гірша татарської орди, бо нічого після себе не залишила. Потрібна приватизація, а не захоплення об’єктів, тому що під приватизацією скривається розкрадання.

Окремо виступаючий зупинився на неефективності роботи КП “МВУЖКГ”. За рік це підприємство “з’їдає” 700 тисяч гривень, тобто три тисячі гривень кожного робочого дня. І мова не лише про зарплату. Свого часу комунальне підприємство взяло позичку на 250 тисяч, а нині винне вже майже півмільйона. Йому дають пральню, але ж механізм зрозумілий: не маєш чим покрити борги - віддай цей ласий об’єкт. “Підприємство впирається не буде, - сказав Павло Побережний, - бо наперед так домовлено”.

“Можна поміняти прапори влади, але не це потрібно нам, - зазначив він. - Нам потрібна воля громади. Влада ж інфікована корупцією”.

Павло Побережний подякував Партії захисників Вітчизни, якій вдалося орендувати зал, бо це рішення залежить виключно від волі Романа Калапача. Подальша співпраця з партією має велике значення для Стебницького громадського руху

Відтак він зачитав текст Громадської вимоги й запропонував зібрати тисячі підписів серед стебничан.

Роман Калапач на віче не був присутній. Мабуть, боїться глянути людям в очі...

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

До теми. ГРОМАДСЬКА ВИМОГА

Ми, Громада міста Стебника, рішуче засуджуємо ініційовану нинішньою владою рейдерську приватизацію комунального майна та бездіяльність цієї влади в питаннях забезпечення необхідного рівня життя нашого міста.

Висловлюємо вам, Р.Калапачу та депутатському корпусу, свою повну недовіру та вимагаємо:

1. Повернути у власність Громади майнові комплекси меблевого магазину й так званого водоканалу, а винних у розкраданні громадського майна та їх спільників притягнути до відповідальності.

2. На найближчій сесії міської ради відмінити усі рішення, спрямовані на передачу (будь-то оренда, продаж, дарування і таке інше) міських гуртожитків (окрім їх приватизації їхніми мешканцями), пральні, сауни, овочевого складу й будь-якого іншого комунального майна.

3. Негайно розпочати ремонт усіх міських доріг і передати їх новій владі у стані не гіршому, аніж ви отримали ці дороги в 2006 році.

Якщо наші вимоги не будуть виконані, ми докладемо усіх зусиль для компенсації завданих нашому місту мільйонних збитків з ваших особистих кишень та притягнення кожного з вас до відповідальності.

Або ви виконаєте ВОЛЮ ГРОМАДИ, або наш гнів та ганьба супроводжуватимуть вас до кінця ваших днів.

**Прийнято Громадою міста Стебника на СТЕБНИЦЬКОМУ НАРОДНОМУ ВІЧЕ
(Народний дім, 15.08.2010 року)**

Сповідь перевертня

Почав кар’єру я в КПСС,
Куди, вже злодієм, вступив по блату,
Як продирається голодний пес
У зарослях по курку тупувату.
Коли із неї вилушився рух –
Його квиток поклав я до кишені,
І непомільний до нового нюх
Приніс мені посаду, ще й «зелені».
Недовго був я з Рухом у путі:

Привабили народні демократи,
Пообіцявши гори золоті,
Аби лише здоровий був копати.
І знову я піднівся на шабель.
А як потрібно стало – кров і з носа –
СДПУ(о) доблесних шабель,
Її зміцнив я за наказом боса.
За допомогою нових зв'язків
У президента, уряду країни
Злетів я вгору, як і захотів,
Із легкістю найлегшої пір'їни.
Аж тут Громов вибухнув Майдан,
І гріх було не скургати з нагоди,
В його киплячий кинутись вулкан
З прицілом на ще вищі нагороди.
І справді, з нього вплив ваш слуга
Аж на Олімп державного правління,
Аби жили від цього пирога
І я, й мої прийдешні покоління.
Однак через огидну боротьбу
Майданного кумира із «косою»
На нього чорну виверг я клятьбу
І при нагоді змився з поля бою.
Квитка від НУНС побив квиток од БЮТ,
І він мені, нехай хамелеону,
Поміг, як рятувальний парашут,
Утриматися далі біля трону.
Як повернувся хам, я за сармат
Без довгих роздумів побіг у «тушки»,
А публіці пояснював інак:
Мовляв, це вирішено самотужки...
У нинішній політиці дарма
Шукати партій і партійних блоків,
Де не було мене або нема,
Готового до прибуткових кроків.
Допоки там не виставлять мені
Бодай якусь формальну загороду,
Скакатиму на владному коні
До скону днів байдужого народу!

Роман Пастух, газета «Галицька зоря»

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.
Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.
Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.
Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.
Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець»,
окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».